

LIIS SEIN

MONA ISEPÄINE ISA

Pildid joonistanud
ULLA SAAR

PEGASUS

SISUKORD

Tekst © Liis Sein 2022

Illustratsioonid © Ulla Saar 2022

© Kirjastus Pegasus 2022

Raamatu väljaandmist on toetanud Eesti Kultuurkapital.

Toimetaja: Malle Kiirend

Kujundaja: Ivi Piibeleht

ISBN 978-9916-16-235-4

Trükitud Tallinna Raamatutrükikojas

pegasus.ee

I	LIIGA TAVALINE ELU	5
II	PICASSO ELUTOAS	11
III	REISIPALAVIK	19
IV	SÜÜA VÕI MITTE SÜÜA	27
V	POKS JA PEOTANTS	35
VI	UUE KODU OTSINGUL	43
VII	TULEVANE KIRJANIK	51
VIII	HOTELL ROOSI	59
IX	ELU NAGU FILMIS	69
X	TAGASI KOOLI	79

LIIGA TAVALINE ELU

Ühel täiesti tavalisel esmaspäeval otsustas Mona isa, et senine elu peab muutuma. Kui kõik samamoodi edasi kestab, pole neil elu lõpus midagi mälestusväärset meenutada ega järeltulevatele põlvedele muinasjutulisi lugusid pärandada. Ainuüksi mõte puruigavast vanaisast Mona tulevastele lastele tegi teda murelikuks ...

Tegelikult oli Mona peres kõik väga hästi ja asjad laabusid. Mona käis koolis, isa ja ema tööl ning kogu vaba aeg veedeti koos kodus. Ei olnud neil kellelgi suuri hobisid ega erilisi lemmiktegevusi. Vaheldust pakkusid vaid laisavõitu kass Roosi, kellega aegajalt lühemaid jalutuskäike ette võeti, ja naabrid, keda viisakusest iga päev tervitati.

„Mul on igav!“ ohkas isa hommikusöögilauas ja vaatas tõsiselt ülejäänud pereliikmete poole.

Mona ja ema ei pannud isa sõnu esialgu tähele ning jätkasid rahulikult hommikueine söömist.

Ema oli keetnud maitsva kaerahelbepudru ja Mona muudkui sõi ja kiitis ...

„Ma kordan, mul on igav!“ ütles isa veel kord ja aetas ajalehe tähtsalt söögilauale. Ajalehe esiküljel oli pilkupüüdev foto mehest, kes kogus postkaarte tervest maailmast. „Midagi lõbusat võiks ju ühe inimese elus veel olla. Olgu selleks kas või postkaartide kogumine ...“

Nüüd kuulsid lauas istujad isa meeleheitlikke sõnu. Mona vaatas tõsiselt isa poole ja puder tema lusikal libises tagasi taldrikule. Ema peitis pilgu kohvitassi taha ja tegi Monale suuri silmi.

„Jah, ma tahan teha oma elus veel midagi huvitavat,“ vaatas isa Mona ja ema poole ning naeratas siis laialt.

„Isa, aga su elu on juba niigi huvitav,“ teatas Mona. „Sul on superhüperäge töö, megatore pere ja imeilus kodu.“

„Ja lisaks ei jõua naabrid meid ära kiita,“ uhkus ema. „Nii vaikseid ja rahulikke kaasüürilisi pole nende majas veel kunagi varem elanud.“

„Aga ...“ hakkas isa midagi ütleva, kui Mona teda katkestas.

„Isa, liiga huvitavaks pole mõtet oma elu elada,“ tuletas Mona meelde. „Need on sinu enda sõnad, kui ma tahtsin minna mitmesse huviringi korraga – jalgpalli, kunstiringi, rahvatantsu ja laulustuudiosse.“

„Aga ...“ alustas isa uuesti, kui ema teda veel kord katkestas.

„Kallis, ma olen Monaga nõus. Meil on kõik kõige paremas korras. Hea ja rahulik elu,“ kordas ema ja tegi isale kalli.

„Just! Hea ja rahulik – see mulle enam ei sobi!“ lausus isa otsustavalt, vabastas end ema embusest ja avas arvuti. „Kui keegi teine ei oska mulle siin peres nõu anda, siis aitab internet.“

Mona isa kirjutas arvutisse erinevaid märksõnu ja luges lehekülgede viisi artikleid sellest, millega inimesed vabal ajal tegelevad. Hobisid oli seinast seinast, üks uhkem kui teine ja mõni lausa nii populaarne, et seda harrastasid peaaegu kõik inimesed terves maailmas.

Selleks, et otsustamine oleks lihtsam, koostas isa erinevatest hobidest edetabeli ja kinnitas selle suurelt külmkapi uksele. Esikohal oli üllatavalt populaarne talisuplus. Teisel auväärusel kohal oli

mullas askeldamas või kilomeetrite kaupa samme lugemas. Samas tundis ta iga kord just pikutades, et nii see enam kesta ei või. Midagi peab tema ja tema pere elus muutuma ...

Paar järgmist päeva jätkus elu nii nagu tavaliselt ja ema ning Mona juba röömustasid, et isa tahtis ennast lihtsalt välja elada ja tegudeni ei jõua ta niikuinii ... Aga just siis, kui oli päeva kõige vaiksem ja rahulikum hetk, kargas isa diivanilt püsti ja hõikas nii, et ka kõik naabrid kuulsid:

„Ma tean! Ma tean! Ma tean!“

Isa hüppas ja karjus, keerutades kordamööda ema ja Monat. Tellis poest uhke tordi ja serveeris apelsinimahla pidulikest kristallklaasidest. Mona ja ema ei osanud veel midagi arvata, aga nad said aru, et praegust elu ei saa nad enam kunagi tagasi ...

II

PICASSO ELUTOAS

Picasso elutoas, Leonardo da Vinci magamistoas, Rembrandt van Rijn esikus, Vincent van Gogh köögis, Konrad Mägi kabinetis ja Wiiralt lastetoas. Mona kodus leidis palju kuulsate kunstnike teoseid. Nimelt oli Mona isa otsustanud hakata kunstikogujaks. Tema ainus mõte päevas oli leida enda kogusse järjekordne kuulus ja hinnaline teos. Terve nende kodu meenutas üha rohkem kunstigaleriid kui tavalise pere tavalist kodu. Elu oli muutunud lausa nii pingeliseks, et Mona isa ei julgenud enam kodust lahkuda. Kunstikogu väärtus tõusis ja ööpäevaringne valve muutus hädavajalikuks.

Kuid asi ei piirdunud sellega. Ühel päeval märkas Mona, et vanaaegne portree pilgutab talle silma. Päev hiljem viskas esiku seinal olev poiss teda viinamarjaga. Seejärel muutusid maalidel kujutatud tegelased lausa nii julgeks, et hakkasid osalema pere õhtusöökidel, tekitasid järjekordi vannitoa ukse taga, kandsid pererahva parimaid riideid,